

NOVICE

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE
IN DELOVNIH ORGANIZACIJ OBČINE MOZIRJE

Leto 9

MAREC 1977

St. 3

Obiskal nas je dr. Marijan Brecelj

V ponedeljek, 7. marca je Gornjo Savinjsko dolino obiskal predsednik slovenske skupščine dr. Marijan Brecelj. Razgovora o vseh pomembnih vprašanjih mozirske občine so se poleg njega in vseh najvidnejših predstavnikov življenja in dela občine udeležili še podpredsednik skupšči-

v tem, da pridejo v občini na enega zaposlenega kar štirje prebivalci, skratka v mozirski občini se še sedaj otepajo s slabim začetkom razvoja gospodarstva v prvih povojnih letih. Za zadovoljivo kritje vseh potreb skupne in splošne porabe bi moralo biti v občini zaposlenih vsaj 5.000 prebivalcev in ne le okrog 3.000 kot sedaj.

V današnjem gospodarskem trenutku jih tare zlasti sistem cen. To velja tako za kmetijsko proizvodnjo, kot za lesno industrijo. Težave so največje v tovarni ivernih plošč, kjer za letos načrtujejo deset milijonov dinarjev izgube, kar ima znaten vpliv ne samo na tovarno samo in njeno poslovanje, ampak tudi na občino kot celoto. Dr. Marijan Brecelj je med drugim opozoril na težave, ki se bodo nujno pojavile v letošnjem letu, ob tem pa po njegovem mnenju cene ne bodo smele biti zaviralec rentabilnosti, čeprav bo ta vprašanja seveda treba z dogovarjanjem kar najhitreje rešiti.

O uveljavljanju delegatskih odnosov sta gostom spregovorila predsed-

nik občinske skupščine Franc Šarab in sekretarka skupščine Anka Sivec. Opozorila sta na pomanjkljivosti, ki se v delegatskih razmerjih, kljub do- ločenim uspehom, še vedno pojavlja- jo. Zlasti v združenem delu delega- cije še vedno niso sestavni del sa- moupornega utripa. Šepa tudi ob- veščanje delegatov in njihova pove- zava s sredinami, ki so jih delegira- le. Stanje je precej boljše v krajev- nih skupnostih, kjer je interes kraja- nov za reševanje širókega spleta vprašanj, zlasti komunalnih, bolj ne- posreden in večji.

Gostje so ponedeljkovo srečanje nadaljevali z ogledom nazarske les- ne industrije. S predstavniki podjet- ja so se izčrpno pogovorili o proble- mih, ki tareja lesno industrijo in na- kazali nekatere možne rešitve. Obisk so sklenili z ogledom preusmerjene kmetije pri Čremošniku. Gospodar- ja sta jim pripravila kosilo in jih zatem seznanila o poti, ki sta jo pre- hodila pri preusmerjanju, o uspehih in načrtih za bodoče delo, ki so zla- sti obetavni na področju kmečkega turizma.

Gostje so si z zanimanjem ogledali Čremošnikovo domačijo

ne SRS Vladimir Logar, predsedni- ca zbora občin slovenske skupščine Mara Zlebnik in predsednik družbe- nopolitičnega zbora Stane Markič, član predsedstva SR Slovenije Tone Bole, generalni sekretar skupščine Jože Pacek, sekretar za informacije Drago Vresnik in šef kabineta pred- sednik skupščine SRS Gojmir Ko- mar.

V uvodnih besedah je vršilec dol- žnosti predsednika izvršnega sveta občinske skupščine Hinko Čop gos- tom postregel s številnimi podatki o Gornji Savinjski dolini, zlasti o njenem gospodarstvu. Razprava za- tem je stekla predvsem o problemu razvojnega zaostajanja na področju gospodarstva, saj to dosega le tri četrtine povprečnega narodnega do- hodka v Sloveniji. Problem je tudi

Dr. Marjan Brecelj s sodelavci na obisku v GLIN-u

Delavcu resnično oblast

V okviru obiska predsednika centralnega komiteja ZKS Franceta Popita sta bila v četrtek, 10. marca najprej dva ločena sestanka. Na prvem so se zbrali sekretarji krajevnih organizacij ZKS in predsedniki krajevnih organizacij SZDL. Pogovarjali so se o uresničevanju ustavnega položaja SZDL, o aktivnosti komunistov v krajevnih skupnostih in o njeni vsebini dela. Poleg njih so se razgovora udeležili Lojze Briški, član izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS, sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahrastrnik in Alenka Kocjan, strokovni sodelavec pri CK ZKS.

Udeleženci so ugotovili, da so krajeвне skupnosti dosegle lepe uspehe v reševanju komunalnih zadev, medtem ko delegatski sistem šepa zaradi preštevilnih delegacij in slabe povezave med delegati in sredinami, ki so jih izvolile. Problem se pojavlja zlasti v majhnih krajih z velikim številom organizacij in društev in premajhnim številom usposobljenih ljudi za zahtevno družbeno-politično delo. Pereča je tudi neaktivnost nekaterih komunistov, ki jih izven službe prav ničesar ne zanima, imajo pa zase in za svoje dobro počutje obilo zahtev. Premalo je tudi sodelovanja med organizacijami in društvi v posameznih krajih.

Drugi sestanek je bil v prostorih STIK in so se ga poleg gostiteljev udeležili še Igor Uršič, član izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS, sekretar medobčinskega sveta zveze sindikata Ivan Kramer, družbeni pravobranilec samoupravljanja Rudi Peperko in strokovni sodelavec pri CK ZKS Peter Bregar. V tehtni razpravi so se pogovarjali zlasti o uresničevanju zakona o združenem delu v moziški občini in v sestavljeni organizaciji STIK še posebej.

Popoldne je bila v Mozirju razširjena seja komiteja občinske konference ZKS, ki se je udeležil tudi predsednik centralnega komiteja France Popit. Pogovor je tekел o odgovornosti komunistov pri uresničevanju ustavnega položaja delovnih ljudi in občanov v temeljnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Uvodno besedo na seji je imel sekretar komiteja Matevž Požarnik, udeležili pa so je še člana izvršnega komiteja Alojz Briški in Igor Uršič, pomočnik zveznega sekretarja za narodno obrambo generalpolkovnik Ivan Dolničar in sekretar republiškega sindikalnega sveta Ivan Godec. V izredno kritični razpravi je France Popit med drugim dejal, da so na nekaterih odgovornih mestih še vedno ljuje, ki nasprotujejo temu, da bi delavci prišli do resnične in neposredne oblasti.

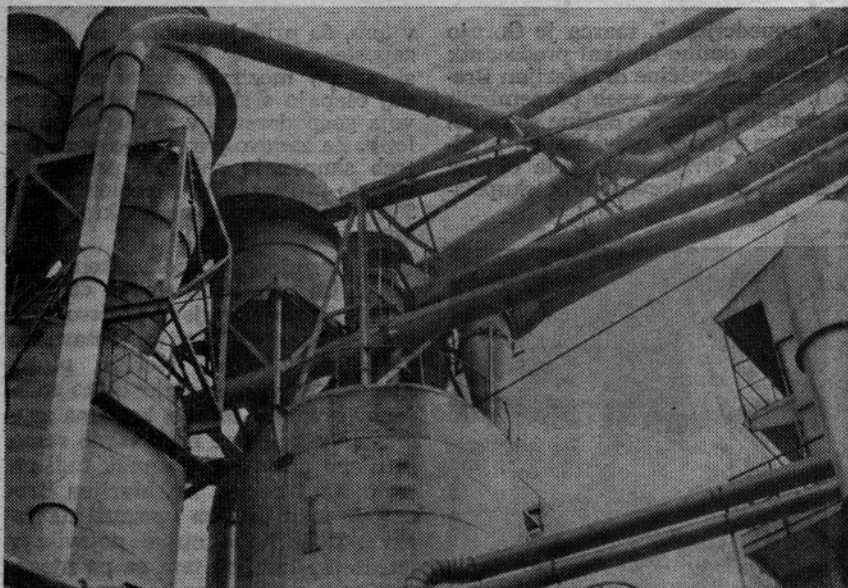
Če komunisti tega ne bodo začutili in preprečili, zdajšnje bitke v revoluciji ne bomo izpeljali. Bil je še bolj določen:

»Občinski komite mora reagirati na pojave, ko delavcem ne puste do oblasti, in jih razčistiti. Dolžan je ustvariti idejno in akcijsko enotnost. Kdor se s tem ne strinja, naj zapu-

sti zvezo komunistov, zanj ni mesta v njej.«

Beseda je zatem nanelsa na materialne odnose med temeljnimi organizacijami združenega dela in skupnimi službami, o gospodarskih težavah v občini, o samoupravnih preobrazbi gozdarstva in lesne industrije v Nazarjih in največ o uveljavljanju dohodkovnih odnosov. »Ti odnosi so nova kvaliteta, zato moramo iz naših delovnih organizacij pognati konkurenčni boj. Ne moremo biti hkrati za samoupravljanje in za profitne odnose, ki so po svojem bistvu

izkoriščevalski. Če hočemo torej graditi socialistično družbo moramo izgraditi sistem dohodkovnih odnosov«, je med drugim dejal predsednik France Popit. Vsi prisotni so si bili enotni, da so bili doslej že doseženi določeni premiki v spreminjanju družbeno-ekonomskega položaja delavcev, »stvar pa je v tem, da se to spreminjanje pospeši in da zlomimo odpor nekaterih, ki se jim z njim oblast izmika iz rok. Gre za neposredno oblast delavskega razreda,« je za zaključek ponovno poudaril France Popit.

Prepletene poti dohodkovnih odnosov

TESNA POVEZANOST

Zavedajoč se, da je frontna povezanost družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter društev v naši občini tudi pogoj za uspešno plodno in načrtno delo vsake organizacije posebej in vseh skupaj, so skupno zastavile delo in aktivnost občinske organizacije ZRVS, ZSMS in strelci iz vse doline. Plod tako zastavljene dela naj bi bilo uspešno izvajanje vseh tistih nalog, ki so skupnega pomena.

Poleg skupno prirejenega tekmovanja v veleslalomu na Golteh so najprej priredili še strelsko tekmovanje v počastitev dneva žena. Na strelišču v Mozirju se je 6. marca zbralo 24 žena in mladink, članic osnovnih strelskih organizacij, ki so dosegle tudi lepe rezultate. Ekipno so bile najboljše strelke iz Solčave, najboljša posameznica pa je bila Zora Bider iz osnovne strelske organizacije Mozirje, sekcija Elcroj. Vse tekmovalke so poleg diplom prejele še praktična darila, darilo delovnih organizacij.

Tretjo skupno akcijo so izvedle le teden pozneje. Na strelišču v Mozirju se je pomerilo 24 najboljših strelcev iz občine, ki so na poprejšnjih tekmovanjih po osnovnih strelskih organizacijah dosegli določeno normo in s tem pravico sodelovanja na zaključnem tekmovanju. Tokrat je bil najboljši Ciril Kunst iz Rečice, ki se je tako uvrstil na tekmovanje za republiško Zlato puščico, ki bo konec marca v Novi Gorici. Zmagovalec je prejel prehodno občinsko Zlato puščico in značko v trajno last.

O četrty skupni akciji pišemo posebej, vsekakor pa ostaja dejstvo, da so vse tri organizacije s tako plodnim sodelovanjem nedvomno dosegle večjo medsebojno povezanost, s tem prispevale k dvigu telesnih in moralnopolitičnih sposobnosti vseh in vsakega posebej ter tako okrepile obrambno moč naše samoupravne skupnosti.

Franc OMLADIČ

Tebi mati, žena, delavka, borka

V soboto pred praznikom dneva žena so odprli v Mozirju šolsko razstavo. Kako domiselno so s tem počastili obeležje 8. marca! Gre za najpristronejšo in nadvse kulturno obliko slavlja, če predstavijo javnosti v čast naših žensk prav izdelke otrok. Otroška roka in duša sta zelo ustvarjalni in v tem edinstveni, zato je tako praznovanje, ki vsaj delno prikaže trud neštetihih tihih ur tako vzgojiteljev, kot učencev, res nekaj posebnega. Ne gre samo za ocenjevanje količine razstavljenih risb, tehničnih in drugih izdelkov, tja do

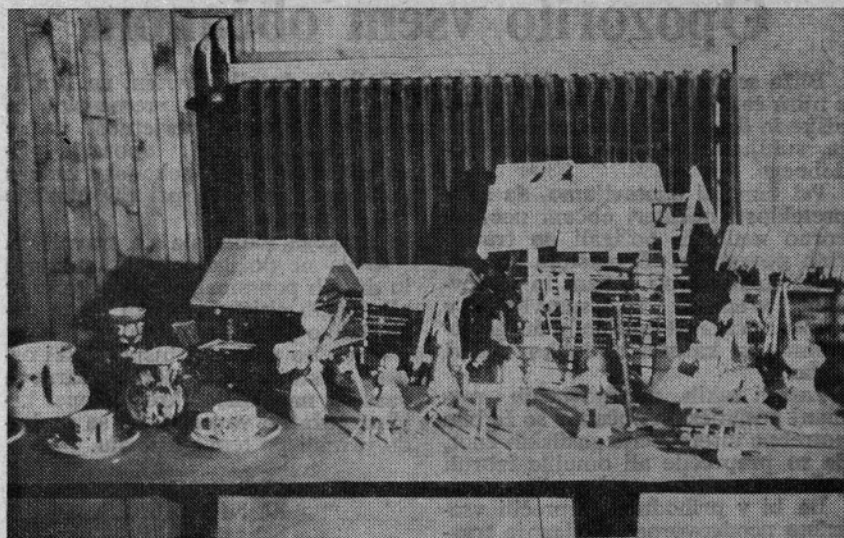
etnografsko razstavo in uredili katalog starih predmetov narodnega blaga na Ljubnem in v okolici, sodelovali pri izdaji in urejanju knjige o savinjskih splavarjih, dajejo pobudo domačim umetnikom in samorastnikom za njihov razvoj in uveljavitev, skratka skrbijo za vzgojo občanov v negovanju narodnih vrednot, tako v besedi, pesmi kot v umetnosti ročnih del. Kako so tokrat uspeli pritegniti preko 450 domačij šolskega območja, da so pripevale izdelke neštetihih ženskih rok iz davnih in sedanjih časov, je do-

kaz za uspešno povezanost šole z ljudmi celotnega območja. Ob številnem obisku razstave lahko z zadovoljstvom trdimo, da ljudje tod radi pridejo v svojo šolo, saj jim ta takšna kot je, predstavlja resnično hram narodne in kulturne zavesti. V naši družbi si takšnih šol, ki tako globoko vplivajo na kulturni razvoj delovnega človeka, želimo, saj je njena vloga ne samo pri vzgoji najmlajših, temveč tudi pri ohranjanju naše družbene in narodne biti.

Razstava je bila bogat prikaz narodne umetnosti najmlajših in starejših krajanek, ki se kaže v izredno lepih in izvirnih slovenskih ročnih delih. Mlajšim dokazuje lepote vezenin in drugih ročnih del njihovih mater in prednikov, s tem pa vpliva na ohranitev običajev, ki jih tudi v moderni družbi ne gre zavreči. Lepo vedno navdušuje! V domu, kjer lepote narodnega izročila gojijo, občutimo posebno izrazito kulturo srca. Tudi v tem je vzgojni pomen razstave.

Tovariš Prislán je v pozdravnih besedah ob otvoritvi razstave med drugim dejal: »Razstavo ročnih izdelkov naših žena odvarjam z iskrenim občudovanjem in globokim spoštovanjem do ustvarjalck teh čudovitih izdelkov. Prav ganljiva je ugotovitev, da na tej razstavi sodelujejo kar tri generacije žena v družini: babica, hčerka, vnukinja. Ti izdelki niso le plod vaših hobijev, ampak zavestno ustvarjalno delo. Delo, ki je lastno samo ženam. Odkrito rečeno, današnja družba je vam ženam dolžnik...«

Aleksander Videčnik

Izrez iz bogatega pregleda ročnih del mozirskih šolarjev

ročnih del, pač pa je treba v tej razstavi videti prizadevanje sodobne šole, da poveže svojo dejavnost s prebivalstvom kraja in pokaže, kaj naši otroci zmorejo ob dobrem vodenju prosvetnih delavcev.

Uvod k otvoritvi razstave je kratek kulturni program učencev osnovne šole Mozirje lepo popestril. Le škoda, da takšna razstava, ki je nedvomno zahtevala ogromno dela, tako otrok, kot prosvetnih delavcev, v dvorani TVD Partizana ni našla pravega okolja. Sodila bi v šolo, kjer pa žal nimajo ustreznih prostorov. Osnovna šola na Ljubnem je že kar poznana po širokem povezovanju s prebivalstvom tega lepega kraja in okolice. Nič torej ne preseneča, da so v počastitev dneva žena pripravili nadvse zanimivo razstavo ženskih ročnih del v prostorih osnovne šole. V petek, 4. marca 1977 so na otvoritvi predstavili javnosti šolski orkester, instrumentalni trio »Domačini« iz Primoža, svoje pesmi pa jebral Joško Vodušek, delavec v domačem gradbenem podjetju.

Sola naj ne uči le ABC, pravi ravnatelj Jože Prislán. Res, že nekaj prireditev nazaj so nam na Ljubnem pokazali, kako široka je v naši družbi naloga šole. Pred leti so pripravili

Ljubitelji ptic združeni

V Mozirju je bila 6. februarja ustanovna skupščina društva za varstvo in vzgojo ptic. V Gornji Savinjski dolini je veliko ljubiteljev narave in življenja v njej. Ptice so sestavni del žive narave, zato so se ljubitelji teh koristnih in ljubkih živali sklenili združiti v društvo. Osnovni namen vseh članov je izmenjava izkušenj pri gojenju ptic, proučevanje njihovih navad in prehrana vseh vrst ptic pozimi.

Na skupščini so sprejeli statut društva in izvolili upravni ter nadzorni odbor. Društvo trenutno vključuje dvajset članov, njegov naslov pa je »Društvo za varstvo in vzgojo ptic KALIN Mozirje«. Ime je prevzelo po dobro znani in sedaj že zelo redki ptici, ki prebiva po naših gozdovih in gmajnah.

Člani društva želijo sodelovati z ostalimi sorodnimi društvi v občini in izven nje, katerih osnovni namen je zaščita in varstvo narave. Društvo želi postati tudi član republiške zveze društev za varstvo in vzgojo ptic Slovenije. Udeleženci skupščine se zahvaljujejo občinski konferenci

SZDL za napotke in podporo pri ustanavljanju društva in hortikulturnemu društvu za udeležbo na skupščini in za spodbudne besede na njej.

Stanko Kotnik

OBVESTILO

Občinski odbor ZZB NOV Mozirje obvešča vse borce NOV s priznano posebno dobo v dvojnem trajanju, da do 15. aprila 1977 sprejema vloge za dodelitev stanovanjskih kreditov. Stanovanjski kredit se dodeli borcu NOV za obnovo ali novogradnjo stanovanjske hiše. K vlogi za kredit je potrebno priložiti:

1. fotokopijo odločbe o priznani posebni dobi,
2. zemljiškoknjžni izpisek (lahko tudi drug dokument, iz katerega bo razvidno, da je prosilec lastnik stanovanjske hiše).

Obsežne naloge v kmetijstvu

V petek, 11. marca se je na razširjeni seji sestal svet za družbeno-ekonomske odnose v kmetijstvu pri predsedstvu občinske konference SZDL Mozirje. Udeleženci so razpravljali o zagotavljanju pogojev za hitrejši razvoj kmetijstva in o uveljavljanju novih družbeno-ekonomskih odnosov na vasi v obdobju 1976—1980 ter hkrati ocenili dosedanje razvoje kmetijstva v moziški občini in opredelili nadaljnje naloge na tem področju. S to razširjeno sejo so sklenili javno razpravo o nadaljnjem razvoju kmetijstva, ki je tekla od 1. februarja dalje ter sprejeli predlog zaključkov.

Kmetijstvo v Gornji Savinjski dolini temelji pretežno na govedoreji, v prihodnjem obdobju pa bo moralo razrešiti precej problemov in opraviti obsežen splet nalog. Pri uresničevanju zemljiške politike bo treba dokončati melioracijski sistem Duršeki na 50 hektarih in osušiti nadaljnjih 250 hectarov zamočvirjenih zemljišč na vodnih sistemih Savinje in Drete. Za govedo bodo uredili 370 hektarov planinskih pašnikov in hkrati organizirali pašne skupnosti. Izvršili bodo zložbo zemljišč na Duršekih in začeli z izvajanjem zamenjave razdrobljenih parcel med kmeti na približno 100 hektarih, viške kmetijskih zemljišč od nekmetov in od opuščanih kmetij pa bodo usmerili h kmetom, ki so jih pripravljali obdelovati.

Potrebno bo pospešeno organiziranje pašnih in strojnih skupnosti kjer so dani pogoji za skupno pridelovanje. Te in druge oblike bolj produktivnega dela spodbuja tudi kreditna politika. V hribovitem svetu bo treba vsem perspektivnim kmetijam omogočiti, da s pomočjo kreditov in strokovne službe čimprej preusmerijo gospodarjenje v tržno proizvodnjo. Samo tržno gospodarjenje namreč omogoča dohodek in z njim razvojno perspektivo in socialno varnost kmetij. Zato bodo morali s hitrejšim naraščanjem obsega proizvodnje in kakovosti pridelkov opravičiti dosedanja in bodoča vlaganja v modernizacijo kooperacijskega kmetijstva.

S tem naj bi se mlečna proizvodnja do leta 1980 povečala od sedanjih 5,8 milijona litrov na 8 milijonov, prireja pitanecv od 300 na 500 ton in vzreja plemenskih telic od 600 na 1.000 primerkov. Poleg tega naj bi v višinskih legah vse več kmetij začelo oživljati ovčerejo in bi tako bolje izkoristilo obsežne planinske pašnike. Temeljna usmeritev je proizvodnja mleka in si zato zasluži največ pozornosti. Da bi se medsebojno zaupanje čimbolj utrdilo, bodo morali vsa vprašanja organizacije proizvodnje, odkupa in kontrole reševati na znatno poglobljeni samoupravni osnovi, kar velja tudi za ostale vrste kooperacijske proizvodnje.

Naloge so zahtevne, zato bodo za dosego postavljenih proizvodnih in družbenih ciljev v kmetijskem raz-

voju naše občine potrebni veliki napor, da bomo:

- izboljšali samoupravno organiziranost kmetov in zadruga glede na zakon o združenem delu in v skladu s potrebami in željami članov zadruga,

- dosedanje kupoprodajne pogodbe zamenjali s pravičnejšimi dohodkovnimi odnosi na osnovi vzajemnega rizika in delitve dohodka,

- osnovali samoupravno skupnost za pospeševanje kmetijstva, ki bo omogočila hitrejšo reševanje tekočih problemov kmetijskega razvoja,

- zagotovili boljše izkoriščenost

kmetijskih zemljišč, gospodarskih objektov in mehanizacije, kar vse bo pripomoglo k višji produktivnosti dela in k cenejši proizvodnji hrane,

- izboljšali sodelovanje gozdarske kooperacije pri uresničevanju skupnih interesov,

- povečali interes mladih, da se bodo bolj smelo in množično oddolžali za delo v kmetijstvu in za strokovno usposabljanje in

- okrepili družbeno-politično aktivnost kmetov v okviru SZDL za pravočasno odpravljanje razvojnih težav in napak, za dajanje pobud, ki bodo pripomogle k hitrejšemu razvoju in učinkovitejšemu reševanju razvojne problematike kmetijstva in k boljšim samoupravnim odnosom v zadrugi, v krajevni in širši družbeni skupnosti.

Opozorilo vsem občanom

Bliža se spomladansko obdobje in z njim čas, ko je treba očistiti travniške in druge površine raznega listja, suhljadi, posušene trave in podobnega.

Pri tem žal ugotavljamo, da so v preteklosti nekateri občani neodgovorno netili in požigali po travniških površinah. S takšnim ravnanjem in zlasti ob suhem in vetrovnem vremenu so spravljali v veliko nevarnost gozdne in druge površine, na katerih se lahko razširi požar.

Zaradi takih neodgovornih ravnanj posameznih občanov so že bile potrebne intervencije gasilskih enot, da so preprečile ali omejile izbruh požara v večjih razsežnostih.

Da bi v prihodnje preprečili vsakršno neodgovorno požiganje trav-

niških in drugih površin, na krajih kjer obstaja zaradi vremenskih in drugih razlogov verjetnost, da se ogenj lahko razširi, opozarja pristojni organ za inšpekcijske zadeve požarnega varstva pri SO Mozirje vse občane:

in drugega materiala na travniških — da ne požigajo listja, suhljadi in drugih površinah v bližini gozdov ali drugih objektov, ki bi na ta način lahko postali ogroženi;

— da bo pristojni inšpekcijski organ, pristojen za zadeve požarnega varstva, najstrožje ukrepal zoper kršilce požarne varnosti, če se ne bodo ravnali po tem opozorilu.

**ODDELEK
ZA NOTRANJE ZADEVE
SO MOZIRJE**

Če bi bila znanstvenik

Približujemo se letu 2000. Zemlja pa ni vedno enaka. Iz dneva v dan je bolj onesnažena od izpušnih plinov. Da bi to preprečili, sva se s prijateljico dogovorili, da bova zemljo rešili te nadloge.

V svojih laboratorijih sva preždeli veliko dni in noči. Toda te noči niso bile zaman. Sestavili sva nekakšno rastlino, ki vsrkava onesnažen zrak. Toda kje jo preizkusiti? To je bilo veliko vprašanje. Zopet sva mislili in mislili, dokler ni meni šnila v glavo zelo dobra zamisel. Kakšna je bila ta zamisel? Začeli sva sestavljati nekakšno raketo na bombo. To raketo sva postavili na najvišjo stolpnico v Mozirju. V raketo sva vsadili rastlino.

To razstavljanje in sestavljanje pa naju je zelo utrudilo. Legli sva k počitku. Toda nisva dolgo ostali v postelji. Prebudili so naju glasni vzkliki iz stanovanja. Hitro sva se odpravili na vrh stolpnice. Neverjetno! Rastlina je zelo hitro vsrkavala onesnažen zrak. S tem pa je tudi zelo hitro rastla. Na napravah v raketi sva določili kilometre, ki bi jih naj prevozila raketa z rastlino in v katero smer naj odpelje. Raketa naj bi poletela več svetlobnih let od zemlje in tam naj bi se raztreščila.

Raketa je poletela, medve pa sva se odpravili sestavljati nove rastline, ki naj bi pomagale človeštvu iz te velike zadrege. Toda ta rastlina človeštvu ni popolnoma pomagala. Nastopila je mlajša generacija, ki je te naprave izpopolnila in drugače skonstruirala. Pa kaj zato! Vsi smo bili zadovoljni, saj se nam ni bilo treba več ukvarjati s takimi mislimi.

Bojana BELAK, 7. č razred, OŠ Mozirje

BESEDA BRALCEM

Nekoliko spremenjen uredniški odbor si je pred časom zadal nalogu, da Savinjske novice napravi bolj pester, zanimive, boljše, skratka bolj vaše, ki so vam Novice tudi namenjene. Boljše po vsebini, obseg bo zaradi razumljivih razlogov (beri: sredstev) zaenkrat ostal nespremenjen. Pa ne da bi bili člani uredniškega odbora domišljavi. Radi bi le, da Novice ne bi bile nekakšen občinski uradni bilten, delo odbora, ali celo urednika samega. Domišljavi ali ne, člani odbora v tem ne bodo uspešni brez vas in vašega sodelovanja. Le vaši napotki, pobude (dobronamerna) kritika in najboljše kar prišpevki so porok, da bo to delo opravljeno v zadovoljstvo vseh, da boste Savinjske novice od številke 10 številke nestrpnost čakali in vsako z veseljem vzeli v roke. Ko bomo to dosegli, bomo tudi prepričani, da smo delo pravilno zastavili in da naše iskanje možnosti, kako bi vam omogočili mesečno še enkrat toliko Novic, ni polnjenje posode brez dna.

Med drugim bo odslej v vsaki številki predstavljena ena od krajevnih skupnosti. Že v tej številki bi to morala biti (obljubljena) Rečica. Takšna predstavitev pa je malo zahtevnejša, kot smo sprva prenačljeno mislili. Zato raje nekoliko kasneje dobro, kot danes slabo. Tako smo se domenili, v pričakovanju vaše pošte pa upamo, da smo se domenili tudi z vami.

Temeljite priprave Ljubencev

Nogometaši nogometnega kluba Gradbenik se nadvse marljivo pripravljajo na pomladanski del tekmovanja v kakovostnem razredu temeljne nogometne zveze Celje. Pod vodstvom trenerja Franca NEŽMAHA najmanj dvakrat na teden naporno trenirajo, odigrali pa so tudi več prijateljskih tekem. Trdno so namreč odločeni, da v nadaljevanju prvenstva najmanj obdržijo odlično drugo, odrekli pa se seveda niso boju za prvo mesto, ki ga napadajo že vrsto let. Upajo, da bodo pod »trdo« trenerjevo roko in z zavzetim delom le uspeli, s kančkom sreče pri žrebu pa se lahko nadejajo kaj več še v nadaljevanju tekmovanja za jugoslovanski nogometni pokal. Delo so dobro zastavili tudi mladinci, ki jih vodi trener Štefan Kamplin. V drugem delu prvenstva bi radi svojo, sicer že presenetljivo dobro uvrstitev, še izboljšati. Ljubenci so v sklopu priprav odigrali 5 prijateljskih tekem, štiri so dobili na tujem in edino, ki so jo igrali na domačem igrišču, remizirali. V novem ciklusu pokalnega tekmovanja so žal izpadli že v drugem kolu. V Velenju jih je 4 : 0 (0 : 0) premagal domači Rudar. Rezultati ostalih tekem: Polzele : Gradbenik 1 : 5, Vransko : Gradbenik 3 : 4, Žalec : Gradbenik 1 : 4, Gradbenik : Peca 3 : 3 in Šoštanj : Gradbenik 1 : 2.

F. P.

KRITERIJI ZA STIPENDIRANJE IZ TITOVEGA SKLADA

1. člen

Titov sklad v SR Sloveniji deluje kot enotni jugoslovanski sklad na osnovi družbenega dogovora in statuta (Uradni list SFRJ, št. 28 z dne 24. maja 1973).

Sklad je pravna oseba, ima svoj poslovnik in organe upravljanja.

2. člen

Stipendije iz Titovega sklada so namenjene mladim delavcem in delavskim otrokom, ki:

- dosežejo izjemne rezultate pri delu oziroma učenju,
- so aktivni na področju novatorstva oziroma gibanju mladine,
- so aktivni v samoupravnem oziroma družbenopolitičnem delu.

Vsi kriteriji se upoštevajo kumulativno.

3. člen

Stipendiste za Titov sklad predlagajo na osnovi javnega razpisa TOZD (sindikalne organizacije, oziroma samoupravni organi) ter organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije.

4. člen

Sredstva za Titov sklad so:

- del solidarnostno združenih sredstev (od 0,5 %), ki ga vsako leto za Titov sklad določijo udeleženci samoupravnega sporazuma o stipendiranju v SR Sloveniji,
- namenska sredstva organizacij udeležencev družbenega dogovora,
- druga sredstva (prispevki občanov, organizacij ipd.).

5. člen

Pravila o delovanju sklada bo sprejela skupščina Titovega sklada na prvi seji.

Predloge za možne kandidate pošljite na občinsko konferenco ZSMS Mozirje.

V skladu z določili zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72) ter 6. člena pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve v občini Mozirje

razpisuje

samoupravna enota za graditev stanovanj stanovanjske skupnosti občine Mozirje po sklepu zbora delegatov enote z dne 24. 12. 1976

2. NATEČAJ

za posojila delavcem za zidavo družinskih stanovanjskih hiš v osebni lasti.

Natečajna vsota znaša 400.000,00 din.

Razpisni pogoji:

Posojilo po tem natečaju lahko dobijo delavci:

- ki so zaposleni v organizacijah združenega dela in drugih organizacijah in so podpisnice družbenega dogovora o obveznem združevanju, upravljanju in uporabi sredstev za usmerjeno stanovanjsko gradnjo v občini Mozirje;
- da namensko varčujejo pri poslovni banki;
- da se njihova gradnja šteje za družbeno usmerjeno stanovanjsko gradnjo.

Prednost imajo delavci, ki:

- imajo nižji povprečni mesečni dohodek na člana družine;
- zidajo družinsko stanovanjsko hišo ob upoštevanju elementov za standardno stanovanje;
- zidajo družinsko stanovanjsko hišo v okviru določenega stanovanjskega standarda;
- bodo s preselitvijo v novozgrajeno hišo sprostili družbeno najemno stanovanje.

Posojila po tem natečaju se daje največ za dobo 15 let s 3,5 % obrestno mero. Po preteku 10 let od začetka odplačevanja posojila se obrestna mera za neodplačani del posojila poveča za 2 %.

Vloge za posojila bo sprejemala Samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje.

Rok za prijavo na natečaj je 15 dni od dneva izida Savinjskih novic.

Po tem roku vloženih prijav ne bomo upoštevali.

**SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA
SKUPNOST OBČINE MOZIRJE**

srečanja mladih

Komisija za informiranje
pri OK ZSMS Mozirje

SLAB ODZIV SMUČARJEV

Občinska konferenca zveze socialistične mladine in občinski odbor zveze rezervnih vojaških starešin sta konec februarja na Golteh pripravila tradicionalni smučarski tekmovanji. Mladinci in mladinke so tekmovali za pokal Slavka Šlandra, starešine pa za pokal Franca Rozmana-Staneta. Tekmovanje, ki ga je tehnično izvedel mozirski ismučarski

Zagrizena tekma z vratici in časom

klub, je bilo dokaj dobro pripravljeno, pa vseeno bo treba v prihodnjih zimah k takšnim spominskim in tradicionalnim prireditvam pristopiti z nekoliko več zavzetosti in resnosti. To velja za vse, za organizatorje in za nastopajoče. Čudno je namreč, da se je od 85 prijavljenih mladink in mladincev na štartu pojavilo le 44, torej niti polovica. Zanimariti pa ne gre tudi prav mačehovskega odnosa RTC Golte do omenjenih, in verjetno ne le do teh tekmovanj. Kakorkoli že, obeh tekmovanj ne smemo podcenjevati in jih bomo morali prihodnjič pripraviti tako, kot si zaslužita.

REZULTATI:

Mladinci — ekipno: 1. OO ZSMS Luče (Ajnik, Pečovnik) 77,7; 2. AMZ Luče (Robnik, Marovt) 78,2; 3. OO

ZSMS Mozirje (Tratnik, Prušek); 4. OO ZSMS Šmartno 85,4; 5. AMZ Šmartno 88,2; 6. OŠ Gornji grad 91,3; 7. OO ZSMS Ljubno 93,8. Posamežno: 1. Ajnik (Luče) 37,4; 2.—3. But (OŠ Mozirje) in Hren (Rečica) 38,2; 4. Robnik (AMZ Luče) 38,8; 5. Vezočnik (Ljubno) 39,0; 6. Tratnik (Mozirje) 39,2; 7. Marovt (AMZ Luče) 39,4; 8.—9. Prušek (Mozirje) in Repenšek (Študentje Gornji grad) 39,5; 10. Erjavec (Mozirje) 39,6 itd.

Mladinke — ekipno: 1. OO ZSMS Nazarje 87,9 in 2. AMZ Luče 91,8.

Posamežno: 1. Urank (Nazarje) 42,2; 2. Marolt (Luče) 43,4; 3. Skok (Mozirje) 45,4; 4. Pavlič (Nazarje) 45,7; 5. Češnovar (Luče) 48,4; 6. Tiršek (Gornji grad) 50,9.

ZRVS — ekipno: 1. Mozirje I (Marovt, Herček) 84,5; 2. Luče (Letnar, Knapič) 86,4; 3. Mozirje II (Purnat, Marolt) 91,7; 4. Nazarje I 93,3; 5. Nazarje II 100,9.

Posamežno: 1. Letnar (Luče) 41,3; 2. Marovt 42,1; 3. Herček (oba Mozirje I) 42,2; 4. Purnat (Mozirje II) 44,2; 5. Knapič (Luče) 45,1; 6. K. Planovšek (Nazarje I) 45,8; 7. Stiglic (Nazarje II) 46,7; 8. Marolt (Mozirje II) 47,5; 9. Klemše (Nazarje I) 47,5; 10. T. Planovšek (Nazarje II) 59,2.

Predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Vlado Košir izroča pokal Slavka Šlandra Francu AJNIKU

Prijetno srečanje

V Rečici ob Savinji je bilo v soboto, 12. marca tekmovanje v šahu in v streljanju z zračno puško, ki tudi sodi v splet okrepljenega sodelovanja med obrambnimi dejavniki v občini. Tokrat so tekmovanje pripravili občinska konferenca ZSMS, osnovna organizacija iz Rečice, domača strelska organizacija in športno društvo. V obeh disciplinah so se pomerili delavci postaje milice, vojaki iz Logarske doline, člani ZRVS iz Rečice, mladi teritorialci iz Mozirja in domači strelci in mladinci. Tekmovanje je bilo dobro pripravljeno, vsi tekmovalci pa so ponovno izrazili željo, da bi se na takšen način še večkrat srečali.

V streljanju z zračno puško so bili ekipno najboljši strelci postaje milice, pred ekipo TO iz Mozirja in osnovno strelsko organizacijo iz Rečice. Med posamezniki je bil najboljši Silvo Zdolšek (TO Mozirje), drugi in tretji sta bila Silvo Kukovič in Sreten Stanojković (oba postaja milice).

V šahu so se najbolj izkazali igralci osnovne organizacije ZRVS iz Rečice, drugo mesto so zasedli domači mladinci in tretje ekipa TO iz Mozirja. Zoran Zjajic iz osnovne organizacije ZSMS Savinjski partizan, drugo mesto pa sta si razdelila Zdravko Novak (OO ZRVS Rečica) in Anton Irmančnik (OO ZSMS Rečica).

Vojko HREN

Sindikata na smučeh

Prvi dan v marcu je občinski svet zveze sindikatov Mozirje v sodelovanju s tekmovalno komisijo za množičnost pri OTKS Mozirje, na Golteh priredil občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu. V treh starostnih kategorijah je nastopilo 51 moški in 14 žensk.

REZULTATI:

Ženske — posamežno: 1. Mija Čeplak (DPO) 53,5; 2. Fanika Napotnik 55,6; 3. Joža Napotnik (obe MGA) 66,6; 4. Anica Rifelj (GLIN) 70,3; 5. Pavlina Jošt (SO) 70,6 itd.

Moški — posamežno: 1. Ivan Fedran (Smreka) 42,2; 2. Franc Ajnik (OŠ Luče) 43,1; 3. Jože Pečovnik (GG) 44,1; 4. Albin Robnik (ZKZ) 44,4; 5. Danijel Strmčnik (Smreka) 44,5 itd.

Ženske — ekipno: 1. MGA Nazarje (Fanika in Joža Napotnik) 2:02,2; 2. DPO in SIS (Mija Čeplak, Marja Sedovnik) 2:12,0; 3. SO Mozirje (Pavlina Jošt, Mojca Finkšt) 2:27,3.

Moški — ekipno: 1. Smreka I (Ivan Fedran, Danijel Strmčnik) 1:26,7; 2. ZKZ Mozirje (Albin Robnik, Boris Remic) 1:31,9; 3. Smreka II (Ludvik Bezovšek, Jože Letnar) 1:32,9 itd. Skupno je bilo uvrščenih 21 ekip.

ZGODOVINA GORNJESAVINJSKEGA PLANINSTVA

Pravi smisel za prirodu in njene lepote je rodil šele novi vek, proti koncu 18. stoletja tudi smisel za lepote in odkrivanja planin in gorskih vršacev, vendar organizirano šele v drugi polovici 19. stoletja (1857 — The Alpine Club London).

Slovenija je alpska dežela s sredogorji, ki so s svojimi lepimi gozdovi in pašniki priljubljena izletišča številnih prijateljev planinske prirode. Razumljivo je, da se je v takem okolju že zelo zgodaj začelo pri ljudeh razvijati zanimanje za ta gorski svet, ne le poklicno, tudi iz rekreacijskih in znanstvenih nagibov.

Fran Kocbek

Politične razmere v 18. in 19. stoletju so bile za Slovence izredno težke. Predvsem Nemci, pa tudi Italijani so si lastili pravice v našem alpskem svetu. Triglav so 1778. leta osvojili Slovenci. Okoli 1871. leta so se začele pojavljati v nemško-avstrijskem časopisju vesti o vzponih in znanstvenih raziskavah v slovenskih gorah. Ustanavljala so se različna društva, ki so hitela s pomenčevanjem naših planin. 1874. leta je nastalo nemško in avstrijsko alpsko društvo (D. u. ö. A. V.); več njegovih sekcij je imelo svoj sedež na slovenskih tleh. Ravno tako je posegalo na naše ozemlje tudi delovanje Kluba avstrijskih turistov in Stajerske gorske družbe. Na te organizacije se je skrajšalo tudi delovanje dr. Johannesa Frischaufa, navdušenega planinca, graškega univerzitetnega profesorja, ki je že od leta 1868 obiskoval naše planine, od leta 1874 pa sistematično preiskoval in turistično ter književno obdeloval Savinjske alpe. V družbi domačih gorskih vodnikov je premagal niz vrhov in v Savinjskih alpah zgradil prve tri skromne planinske koče, oziroma zavetišča: pod Koprskim sedlom na Suhadolnikovi planini, na Okrešlju in Korošici; odkril in markiral je več poti, za najnujnejše potrebe nadelal pot tudi na Kamniško sedlo.

V tem času se je ob močnih nacionalnih gibanjih začela porajati ideja tudi o slovenski planinski organizaciji, saj so posamezni planinci opravili dokaj vzponov doma in na tujem že prej. Tudi Frischauf je pozdravil ustanovitev Slovenskega planinskega društva (v nadaljnjem besedilu: SPD) 27. 2. 1893, saj mu je bila zdaleč pretirana nemško nacionalna usmerjenost Nemškega in avstrijskega alpskega društva (N. i. a. a. d.) v naših planinah zoprna.

SPD se je uspešno vključevalo v slovensko narodno gibanje, se borilo proti potujčevanju in dosti prispevalo k utrditvi slovenske narodne veljave. Že v pr-

vem letu svojega obstoja je dobilo dve podružnici: Kamniško in Savinjsko.

Garaško delo je bilo ustanoviti prvo SPD na Stajerskem, kjer je bilo vse gospodarsko, kulturno in politično raznarodovalno delo ne le celjske, temveč vse Spodnje-stajerske nemškutarije v neoviranem zagonu. Podprto je bilo od Südmarke pa do Landesausschussa in Gradcu ter raznih trgovskih in industrijskih podjetij po vseh mestih in mestcih, kjer niti turnerska, gesangsvereinska in druga taka društva niso stala ob strani; posebno v Cilli, Schönstein itd., kjer je globoko koreninil nemškurski, nemškutarski in maloštevilni nemški živelj.

Savinjska podružnica SPD (SP SPD) je bila ustanovljena 28. 8. 1893 v Mozirju, ki je bilo slovensko, obenem pa tudi prirodno izhodišče za Savinjske alpe in že znan letoviščarski kraj. Ni namreč slučajno, da je bilo prvo SPD na Stajerskem ustanovljeno ravno v Mozirju. Za to sta pomembni dve dejstvi: prvo in zelo pomembno je, da je Mozirje v tem času bilo znan domoljubni trg z vsestransko razvitim narodnim in društvenim življenjem, saj so tu že obstajala od 1874 Gornjesavinjska posojilnica, 1877 Narodna čitalnica, 1882 Savinjski Sokol, 1877 Požarna bramba, 1883 Podružnica Ciril-Metodove družbe, 1892 Tujskoprometno in olepševalno društvo. Druga in nič manj pomembna pa je okoliščina, da je v tem času živel in delal v teh krajih Fran KOCBEK.

Pravzaprav je čudno, da je sin vinjskih Slovenskih goric le nekaj mesecev za ustanovitvijo SPD v Ljubljani postavil temelje SP SPD. Fran Kocbek se je rodil 26. 1. 1863 v Ločič bregu pri Lenartu v Slovenskih goricah viničarju Juriju Kocbeku in materi Tereziji, rojeni Jurkovič. Ljudsko šolo je obiskoval v Negovi, meščansko šolo v Radgoni, 1882 pa v Mariboru maturiral na učiteljsko. Služboval je v Zalcu, na Rečici ob Savinji, od 1890. leta do 1921. pa kot nadučitelj v Gornjem gradu. Tu se je 1892. leta poročil z Vilmo Hofbauerjevo iz Mozirja, s katero je imel 6 otrok. Dne 6. 8. 1930 je umrl v Gornjem gradu, kjer je tudi pokopan.

Kocbek je že kot dijak mnogo pešalil doma, kasneje po Pohorju, okolici Zalca. Ti, sprva botanični izleti so se spremenili v vidno turistično-planinsko slo; že 1887. leta je napravil turo iz Luč na Korošico in Ojstrico ter sestop čez Skarje in Klemenčovo jamo v Logarsko dolino. 1889. je prišel kot učitelj na Rečico in brez oddiha oblezel Dobrovlje, Golte, Menino, Rogatec in Raduho. V Mozirju se je seznanil s pesnikom Antonom Aškercem, ki je tu kaplanoval, in še njega zvalil v Logarsko dolino. 15. 7. 1893 je pismeno, 23. 9. 1893 pa osebno stopil v stik s prof. dr. Johannesom Frischaufom, ki mu je od-

tlej nepogrešljiv mentor, vodnik in pomočnik, tako v borbi s celjsko N.i.a.a.d., kakor pri delovanju takrat ustanovljene SP SPD.

Ko se je namreč ustanovilo SPD, se je Kocbek obrnil nanj za informacijo, če namerava društvo razširiti delokrog tudi v Savinjske alpe. V tem primeru, da je rade volje pripravljen pomagati. Odgovor je bil ta, da so mu prepustili poverjenišvo za SPD, markiranje vseh potov, postavljanje kažipotov ipd., istočasno pa so mu v Luče dostavili ves za to potreben material. Z mladostnim elanom je pričel z delom in kmalu imel razpredeno že celo mrežo zaupnikov in pomočnikov: V Lučah tamkajšnjega prvega učitelja, pozneje postarja in občinskega tajnika Antona Pustoslemskega, ki mu je bila dragocena opora v Lučah: navetoval in preiskrbel mu je najboljše ljudi za gorske vodnike in oskrbnike, oskrbel potrebne izjave in dovoljenja kmetov za markiranje in naprave potov čez njihova zemljišča in podobno.

V Planici posestnika Jakoba Planinška, zelo dobrega Frischaufovega prijatelja, ki je v svoji gostilni opremil in prepustil sobo s tremi posteljami, ki jih je kasneje poklonil SPD; v Solčavi Antona Herleta, p. d. Vitežica oz. Matevža, tudi odličnega in naprednega čebelarja, gostilničarja in poznejšega postarja Kristijana Germelja p. d. Sturma. Obema je Kocbek preskrbel knjigo za vpis tujcev; v Kamniški Bistrici pa je bil zaupnik tamkajšnji gozdar Josip Luznar.

Medtem pa se je že pripravljala ustanovitev SP SPD. Kocbek je sklical pripravljalni sestanek za 20. 8. 1893, ki se ga je med drugim udeležil tudi Anton Aškerc in ko je bil določen datum ustanovnega občnega zbora. Tako je 28. 8. 1893 bila ustanovljena v znani gostilni Alojza Goričarja Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva s sedežem v Mozirju. Kocbek je bil soglasno izvoljen za načelnika, kar je ostal do leta 1927, do leta 1912 pa je bil hkrati tudi blagajnik. V Gornjem gradu je bival tudi tajnik, po eden izmed odbornikov je bil iz Mozirja in Celja; šele leta 1912 se je odbor pomnožil. V primeru potrebe si je odbor pomagal s posebnimi odseki in krajevnimi zaupniki. V širšem smislu pa je bil zaupnik vsak član podružnice. V letu ustanovitve je imela SP SPD 41 članov; leta 1910 pa enega častnega člana, 25 ustanoviteljev in 141 drugih članov.

Delokrog podružnice so bile Savinjske planine in sosednje Karavanke, pa tudi celjsko in sosednje hribovje. Veliko skrbí so povzročala potrebna finančna sredstva. Odbor je bil iznajdljiv, javnost pa je podružnico rada podpirala, ker se je zavedala njenega, tudi nacionalnega pomena. Na roko so ji šli tudi posestniki in (Nadaljevanje na strani 8)

Ob 60-letnici dr. Johannesa Frischaufa leta 1907 v Mozirju

(Nadaljevanje s 7. strani)

prebivalci gorskega sveta, Koristna pa ji je bila še velika naklonjenost knezoškofa Missije in ljubljanskega stolnega kapitlja, žal pa je skrajša bilo gornjegrajsko oskrbnitvo neprikrito nenaklonjeno. Dobo ustanovitve pa do prve svetovne vojne smemo imenovati dobo ustanovitve, uditve in polaganja planinskih temeljev.

Mlada podružnica je posvečala posebno pozornost markiranju poti. Ob koncu prvega leta delovanja jih je bilo markiranih nad 40. V razmeroma kratki dobi je markirano omrežje pokrivalo ves osrednji del Savinjskih alp, Rogatec, Menino, Olsevo, Raduho, Golte. Segalo pa je še do Mrzlice, Gore Oljke in Uršle gore. Zelo koristna je bila sposobnost domačinov, zlasti Lučanov in Solčavanov. Pota na Mozirski planini so oskrbovali Mozirjani, Mrzlico najprej Zalčani, kasneje Celjani; prav tako so domačini skrbeli za pota bolj oddaljenih točk: Uršle gore, Lisce, Boča.

Podružnica je morala graditi tudi nova pota. Po otvoritvi Kocbekove koče je Uršič nadelal pot od koče do Ojstrice in do Skarij proti Logarski dolini. Istega leta (1894) je bila zgrajena nova krajša slovenska pot na Okrešlju, ki jo je zgradil Piskernik. Od 1894 do 1900 so gradili pot skozi Turški žleb na Skuto in Rniko, trasiral jo je Frischauf, ki se je udeležil tudi otvoritve. Ze leta 1876 je Frischauf začel nadelovati pot z Okrešlja na Kamniško sedlo ali do Jremanovih vrat, v letih 1905 in 1906 je bila zgrajena pod nadzorstvom prof. Herleta. Da bi podružnica zavarovala svoja pota pred tujim poseganjem, si jih je pravno zaščitila.

Leta 1903 si je po nasvetu J. Frischaufa oskrbela pismeno dovoljenje od posestnikov Luč in Solčave, s katerimi je bila pridržana izključna pravica nadelave potov in markiranja po njihovem ozemlju le SP SPD. To pravico sta posledje priznavala tudi škofijsko oskrbnitvo v Gornjem gradu in meščanska korporacija v Kamniku.

PS SPD je mislila tudi na zgraditev planinskih zavetišč. Ob ustanovitvi sta bili na tem področju koča na Korošici in na Okrešlju, ki ju je postavil Frischauf ter ju je oskrbovala celjska sekcija N.i.a.d. in sta bili v zelo slabem stanju. Pogodbeno pa je sekcija imela v najemu še Piskernikovo hišo v Logarski dolini. Najprej je SP SPD pričela z zavetiščem pod Ojstrico; od kmeta Jurija Moličnika je dobila v last del Moličke planine, kjer je že leta 1894 stalo zavetišče, ki so ga na Aškerčev predlog imenovali Kocbekova koča; prvi in z malimi vmesnimi presledki dolgoletni oskrbnik je bil Jurij Planinšek p. d. Kraševac iz Luč. Leta 1898 je podružnica zgradila v bližini te koče na pečini nad Robanovim kotom še kapelico Sv. Cirila in Metoda po Kocbekovem načrtu, ki pa jo je pozimi 1950/51 zdrobil plaz.

1895. leta je podružnica od ljubljanskega škofa Missije dobila dovoljenje za uporabo lovske koče na Raduhi in na Golteh, le-to pa je že leta 1896 zamenjala nova, ki so jo postavili prizadevni Mozirjani. Naslednje leto so začeli graditi nad Mrzlim dolom na Koritih med Dleskovec in Ojstrim vrhom Lučko kočo. 1898. leta je tako postala vmesna postojanka med Lučami in Kocbekovo kočo ob novi, krajši poti, ki jo je nadelal in trasiral Jurij Planinšek.

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Janez PLESNIK — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon Mozirje (830-017) — Ziro račun pri SDK eksp. Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice glasilo SO Mozirje — Rokopis, objave in oglase za vsako številko sprejemamo od petindvajsetega v mesecu — Tisk in klišaji: AERO Celje TOZD grafika Po mnenju IS SRS — Sekretariata za informacije (št. 421-1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Istega leta je bila otvorjena Gornjegrajska koča na Menini, v dolinici med Smrekovcem in Zalegami. Pričetek del sega v leto 1896. Gornjegrajski upravitelj iz nasprotovanja ni hotel izdati dovoljenja za krško-koli dejavnost na »knezoškofijskem svetu« ter je zahteval, da mora podružnica tudi iz koče na Raduhi odnesti ves inventar. Sele po intervenciji kanonika Sušnika in škofa Missije je stvar stekla; žal pa je koča med prvo svetovno vojno pogorela.

Leta 1899 so Zalčani zgradili Hausenbichlerjevo kočo na Mrzlici, studeniški župnik Martin Zekar pa v okviru podružnice kočo na Boču, ki jo je leta 1903 prevzela Podravska podružnica. Leta 1902 je po zaslugi razborskega nadučitelja Blaža Jurka bila zgrajena planinska koča na Lisci, na Raduhi pa leta 1910 koča na Loki.

Ze ob ustanovitvi je podružnica mislila na zavetišče na Okrešlju, vendar so to delo ovirali Nemci in niso pomagale nobene, niti škofove intervencije, saj je bil nasproten tudi osrednji odbor SPD do leta 1907, ko je plaz odnesel staro nemško kočo. SP SPD je položaj izrabila; od novega gornjegrajskega upravitelja Parisa (Parischa) je dobila pristanek za novo stavbo. Načrt za spodaj zidan, zgoraj lesen planinski dom je naredil inž. Skaberne iz Ljubljane, dela pa prevzel stari praktik Piskernik. 2. 8. 1908 je bil dom slovesno otvorjen kljub slabemu vremenu.

SP SPD je mislila tudi na Logarsko dolino. Poleg nakupa dveh oraloval zemljišča, na katerem je bilo nemško zavetišče, je bila 1897 v Celju ustanovljena zadruška »Rinka«, ki si je zadala nalogo, da na tem zemljišču zgradi hotel. Načrt pa je bil neizvedljiv tudi zaradi neprimernih cest.

Pomembno pa je omeniti tudi propagandno dejavnost. Ze v prvi številki Planinskega vestnika, ki ga je začel SPD izdajati leta 1895, je 9 člankov Kocbekovih. Skupaj z učiteljem Mihom Kosom je Kocbek 1894 izdal Vodnik za Savinjske planine in najbližje okolice. Obširnejša knjižica Savinjske planine — vodnik po gorah in planinah iz leta 1903. Leta 1910 pa je začel Kocbek izdajati priročni Planinski koledar.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

V februarju je občinska konferenca ZSMS Mozirje v Gornjem gradu pripravila enodnevni seminar za članke predsedstva in predsednike osnovnih organizacij. Pri izvedbi sta ji bila v veliko pomoč klub samoupravljalcev in delavska univerza. V precej natrpanem programu so mladi slušatelji poslušali štiri zanimiva predavanja. Najprej jim je načelnik oddelka za ljudsko obrambo Janez Žagar predstavil sistem ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Spregovoril jim je o ustavni ureditvi ljudske obrambe, o pravicah in dolžnostih delovnih ljudi in občanov. o podružbljanju obrambnih priprav, o pravicah in dolžnostih krajevnih skupnosti, temeljne organizacije združenega dela in drugih sorodnih dejavnikov, o civilni zaščiti in o vključevanju mladih v enote teritorialne obrambe. Zelo zanimivo je bilo zlasti predavanje Mileta Urnjeka iz Velenja o vlogi zveze komunistov v boju za samoupravljanje, neuvrčenost in mir v svetu, srednjeročni načrt občine Mozirje pa je mladinkam in mladincem predstavil mag. oec. Alfred Božič. O četrtem temi bomo morali zapisati kaj več prihodnjik. Z njo je Jože Krebl iz Velenja mladim orisal organiziranost zveze socialistične mladine s posebnim poudarkom na organizaciji dela in na opravljanju nalog v posameznih osnovnih organizacijah.

DEŽURNI ŽIVINOZDRAVNIK

3. 4. 1977 mag. vet. RESNIK Tone, Mozirje, tel. 830-978.
11. 4. 1977 dipl. vet. LUKAN Drago, Gornji grad, tel. 842-001.
18. 4. 1977 dr. vet. LOGAR Franc, Logarska dolina, tel. 846-025.
25. 4. 1977 mag. vet. MERMAL Jože, Ljubno ob Savinji, tel. 840-044.

OBVESTILO

Občinski odbor ZZZ NOV Mozirje obvešča vse borce NOV, da imajo prednost v ambulantah v občini Mozirje po naslednjem razporedu:

Zdravstvena postaja Mozirje:

dr. Ivan BUT, *torek*: od 11.30 do 13.30, *petek*: od 11.30 do 13.30.

ZDRAVSTVENA POSTAJA NAZARJE:

dr. Franc ŠIRKO, *ponedeljek*: od 11.30 do 13.30, *sreda*: od 11.30 do 13.30.

dr. E. KELEMEN, *torek*: od 7. do 9. ure, *četrtek*: od 7. do 9. ure.

ZDRAVSTVENA POSTAJA GORNJI GRAD:

dr. Franc URLEP, *ponedeljek*: od 7. do 9. ure, *četrtek*: od 7. do 9. ure.

ZDRAVSTVENA POSTAJA LJUBNO OB SAVINJI:

dr. E. SPRAJC, *torek*: od 7. do 9. ure, *četrtek*: od 7. do 9. ure.

ZDRAVSTVENA POSTAJA LUČE:

dr. A. ŽUNTER, *torek*: od 7. do 9. ure, *četrtek*: od 7. do 9. ure.